

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/6/2021
Identifikačné číslo spisu:	6021010007
Dátum vydania rozhodnutia:	09.06.2021
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivetta Macejková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2021:6021010007.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ivety Macejkovej, PhD., LL.M. a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci odsúdeného R. T., v konaní o uznávaní a výkone rozhodnutia, na neverejnom zasadnutí 9. júna 2021 v Bratislave, o odvolaní odsúdeného R. T. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/3/2021 z 28. apríla 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie odsúdeného R. T. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom, sp. zn. 3Ntc/3/2021 z 28. apríla 2021, postupom podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) uznal rozsudok Krajského súdu v Brne, sp. zn. 48T/3/2020 z 12. augusta 2020, v spojení s rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci, sp. zn. 1To/137/2020 z 10. decembra 2020, vo výroku o vine a výroku o treste odňatia slobody. Rozsudok sa vykoná na území Slovenskej republiky v rozsahu, v ktorom sa týka trestu odňatia slobody.

Citovaným rozsudkom Krajského súdu v Brne a citovaným rozsudkom Vrchného súdu v Olomouci bol odsúdený R. T., nar. X. D. XXXX v A. (ďalej aj „odsúdený“) uznaný za vinného zo spáchania obzvlášť závažného zločinu ťažkého ublíženia na zdraví podľa § 145 ods. 1, ods. 3 Trestného zákonníka Českej republiky, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

- v presne nezistenej dobe v rozmedzí nočných hodín dňa 27. septembra 2019 až skorých ranných hodín dňa 28. septembra 2019, v U., okres Brno - venkov, v dome č. X na ulici R. po predchádzajúcej vzájomnej roztržke so spolubývajúcim Q. U., nar. X. I. XXXX, ktorá vyústila vo vzájomné fyzické napadnutie, pri ktorom Q. U. utrpel početné menšie zranenia v tvári a hornej polovici tela - hematómy v okolí oboch očných viečok, nosa a hornej pery, opuchy a podliatiny horného ľavého viečka, hornej pery a ľavej tváre, a krvavé zranenia v temennej krajine hlavy o dĺžke 2,5 cm spôsobené pádom na podlahu, následne okolo 05:00 hod. vystrčil Q. U. chodbou von z domu, lebo sa na neho rozhneval kôli jeho

vymočeníu sa do drezu v kuchyni, požadoval od Q. U. vrátenie kľúčov od domu, o ktoré sa následne začali preťahovať, stiahol ho na zem a následne sediaceho poškodeného kopol do ramena či boku hlavy, Q. U. sa zosunul ľavým bokom celého tela na dlažbu a v tejto polohe na neho dupol nohou obutou v gumenej obuvi do oblasti ľavého spánku, i keď vedel, že takto intenzívne vedeným útokom a miesta, kam smeroval, môže spôsobiť vážnu poruchu jeho zdravia a spôsobil tak poškodenému smrteľné vnútrolebečné poranenia spočívajúce v zlomenine klenby lebečnej, v zlomenine čelovej kosti, k pomliaždeniu a opuchu mozgu a v krvácaní pod mozgové obaly a do mozgových komôr, pričom v dôsledku takéhoto poranenia poškodený Q. U. toho istého dňa 28. septembra 2019 po prevoze do nemocnice zomrel, za čo mu bol uložený okrem iného trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, na výkon ktorého bol zaradený do väznice so zvýšenou ostrahou.

Rozsudkom Krajský súd Banská Bystrica podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona rozhodol, že odsúdený bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica bol doručený Krajskej prokuratúre v Banskej Bystrici dňa 6. mája 2021 a odsúdenému R. T. a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky dňa 10. mája 2021.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený odvolanie. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že nesúhlasí s výkonom trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, lebo tam nemá žiadne väzby (rodinné a osobné). Od roku 2002 žije v Českej republike. Trest odňatia slobody chce vykonať na území Českej republiky.

Odvolanie odsúdeného bolo doručené na vyjadrenie prokurátorovi Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici, ktorý sa do času rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“) o podanom odvolaní odsúdeného nevyjadril.

+ + +

Odvolanie odsúdeného s trestným spisom bolo 26. mája 2021 predložené Najvyššiemu súdu SR ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie, ktorý na neverejnom zasadnutí 9. júna 2021 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného je prípustné (§ 306 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Najvyšší súd SR však dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné. Ak odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či sa cudzie rozhodnutie uznáva, alebo neuznáva.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Zo spisu Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 3Ntc/3/2021 vyplýva, že Krajskému súdu v Banskej Bystrici bolo 4. marca 2021 doručené osvedčenie Krajského súdu v Brne zo 17. februára 2021 podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, za účelom ich výkonu v Európskej únii, rozsudok

Krajského soudu v Brně, sp. zn. 48T/3/2020 z 12. augusta 2020 a rozsudek Vrchného soudu v Olomouci, sp. zn. 1To/137/2020 z 10. decembra 2020, týkající sa odsúdeného ako občana Slovenskej republiky, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Českej republice.

Krajský súd v Banskej Bystrici si podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. vyžiadaval od Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici vyjadrenie. Vo vyjadrení z 19. apríla 2021 vyslovil prokurátor Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici súhlas, aby krajský súd vydal podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. rozsudok, ktorým rozhodne o uznaní a výkone rozsudku Vrchného soudu v Olomouci, sp. zn. 1To/137/2020 z 10. decembra 2020, v spojení s rozsudkom Krajského soudu v Brně, sp. zn. 48T/3/2020 z 12. augusta 2020.

V napadnutom rozsudku sa Krajský súd v Banskej Bystrici dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pri uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia. Krajský súd v Banskej Bystrici po preskúmaní osvedčenia a rozhodnutí súdov Českej republiky nezistil dôvody na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodol aj o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, keď odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia, pričom v tomto smere Najvyšší súd SR poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského soudu v Banskej Bystrici, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje (str. 4 - 6 odôvodnenia rozhodnutia).

V danom štádiu konania bola splnená podmienka, že dĺžka trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako šesť mesiacov (osvedčenie doručené Krajskému soudu v Banskej Bystrici 4. marca 2021 - koniec výkonu trestu odňatia slobody 28. septembra 2029).

Odsúdený v podanom odvolaní výlučne namietal, že nesúhlasí s výkonom uloženého trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky. Uvedená námietka, na ktorej je podané odvolanie odsúdeného založené, je však irelevantná a to z nasledovného dôvodu:

Podľa § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. súd, ktorý vydal rozhodnutie podľa odseku 1, môže odovzdať výkon rozhodnutia do členského štátu len so súhlasom odsúdeného; súhlas odsúdeného sa nevyžaduje, ak sa odovzdáva výkon rozhodnutia do členského štátu podľa odseku 1 písm. a) alebo písm. b).

Podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. súd môže odovzdať do iného členského štátu výkon rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o uložení trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody, ak sa odsúdený nachádza na území Slovenskej republiky alebo tohto členského štátu, a odsúdený je štátnym občanom tohto členského štátu a má v ňom obvyklý pobyt.

Najvyšší súd SR zo spisu zistil, že odsúdený ako štátny občan Slovenskej republiky, ktorý sa nachádza aktuálne v Českej republice, sa narodil v A. a má trvalé bydlisko v A., S. XXX/X, Slovenská republika, čo zodpovedá obvyklému pobytu na území Slovenskej republiky podľa § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z., najmä v súvislosti so skutočnosťou, že odsúdenému bol uvedenými rozhodnutiami uložený aj trest vyhostenia z Českej republiky na dobu neurčitú, čo samo o sebe logicky vylučuje obvyklý pobyt na území Českej republiky. Odsúdený má preto obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, čo je zrejmé z osvedčenia, ale aj z lustrácie v Registri obyvateľov.

Najvyšší súd SR dospel k záveru, že súhlas odsúdeného v zmysle § 6 ods. 3 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. v nadväznosti na § 6 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2011 Z. z. sa nevyžaduje, keďže ako štátny občan Slovenskej republiky má zároveň obvyklý pobyt na tomto území.

Sumarizujúc vyššie uvedené pri určovaní obvyklého pobytu Najvyšší súd Slovenskej republiky nevzhliadol skutočnosť, ktorá by odôvodňovala iný záver ako ten, ktorý vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici a to, že obvyklý pobyt odsúdeného je na území Slovenskej republiky.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku druhá veta odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

So zreteľom na uvedené rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.